

ITA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
AGENCE INFO-TÜRK
INFO-TÜRK AGENCY

EDITION ET DIFFUSION EN BELGIQUE: COODIFF
561, CHAUSSEE DE NINOVE - 1080 BRUXELLES
TELEPHONE: (32-2) 523 22 26 et 522 98 12

AYLIK BÜLTEN
2. Yıl - Haziran 1978
Genel 60 - Türkçe 20
Yıllık Abone
Belçika: 100 FB
Belçika dışı: 200 FB

Bültende yer alan yazılar ve haberler, İTA veya INFO-TÜRK kaynak gösterilerek kullanılabilir

YENİ EMeklİLİK YASASI, İŞÇİYE HİZMET DEĞİL, İŞÇİNİN SIRTINDAN DAHA FAZLA DÖVİZ SAĞLAMA AMACI GÜDÜYOR

BONN (ITA) - Yeni hükümetin vaatlerinin başında yer alan "yurt dışındaki işçilere emeklilik hakkı" tanınmasına ilişkin kanun nihayet parlamentodan geçerek yürürlüğe girmiştir. Kanunun nasıl uygulanacağı ise, üç ay içerisinde Çalışma, Sosyal Güvenlik ve Maliye bakanlıklarının ortaklaşa hazırlayacakları bir yönetmelikle belirlenecektir.

"Çifte emeklilik hakkı" tanındığı ileri sürülerek iktidar için bir propaganda aracı olarak kullanılan yeni kanun, aslında, yurt dışındaki Türkiyeli işçilere hizmetten çok, Türkiye'ye işçilerin sırtından daha fazla döviz sağlama amacı gütmektedir.

Herşeyden önce şu noktayı iyi saptamak gerekir: Yurt dışında çalışan Türkiyeli işçiler de, Türkiye Cumhuriyeti'nin yurttaşları olarak, anayasaya göre tüm sosyal güvenlik haklarından, tıpkı Türkiye'de çalışan kardeşleri gibi, yararlanmak durumundadırlar. Bu sosyal güvenlik haklarının başında ise, belli bir yaştan sonra çalışma gücünü yitirecek olan işçiye, emeklilik aylığı bağlanması gelmektedir.

Bugün için söz konusu olan şey, yurt dışındaki işçiye yeni bir hakkın tanınması değil, yurt dışındaki işçinin esasen sahip bulunduğu ve 15 yıldır gaspedilen bir hakkın uygulamaya geçirilmesidir.

Avrupa ülkelerine anlaşmalı işçi gönderilmesine, 15 yıl önce, Başbakan Bülent Ecevit'in Çalışma Bakanlığı döneminde başladığı halde, birçok sosyal hak ve güvenceler gibi, emeklilik da o zaman bir esasa bağlanmamıştır. Türkiyeli işçi çalıştıran Avrupa ülkeleriyle yapılan anlaşmalara bu konuda herhangi bir güvence koydurulmamıştır. Bu nedenle, bir milyona yakın Türkiyeli işçi, 15 yıldan beri, emekli olma hakkından yoksun bırakılmıştır. ./.

Türkiyeli işçiler, çalıştıkları Avrupa ülkelerinde, o ülkelerin emeklilik mevzuatına tabidirler ve bunun için gerek kendilerinden, gerekse patronlarından emeklilik primi kesilmektedir. Ancak, Avrupa insanların yaşam standartları ve ortalama ömürleri göz önünde tutularak bu ülkelerde emekliye ayrılma yaşı erkekler için 65, kadınlar için 60 olarak tesbit edilmiştir. Türkiyeli işçilerin bu haktan yararlanmaları pratik olarak olanak dışıdır. Çünkü Türkiyeli işçiler arasında 65 yaşına kadar yaşayabilenler, parmakla gösterilecek kadar azdır.

Yeni kanun, prensip olarak, yurt dışında çalışan Türkiyeli işçilerin de, erkekse 55, kadın ise 50 yaşında emekli olabilmesi olanağını sağladığı için, olumlu bir adımdır.

Ancak bu haktan yararlanılması için konulan koşullar, yurt dışındaki işçileri yeni haksızlıklar ve olanaksızlıklarla karşı karşıya getirmektedir.

Yeni Kanunun Olumsuzlukları

1. Bu haktan yararlanabilmek için, yurt dışında çalışan işçinin, çalıştığı süreler için, tavan 8400 Lira aylık üzerinden işçi ve işveren prim paylarını Sosyal Sigortalar Kurumu'na döviz olarak ödemesi gerekmektedir.

Bu durumda, yurt dışındaki işçi, çalıştığı ülkenin sosyal sigorta kurumuna ödediği emeklilik primi dışında, bir de Türkiye'nin Sosyal Sigorta Kurumuna, üstelik sadece kendi prim payını değil, bir de işverenin prim payını ödemek zorunda tutulmaktadır.

Emeklilik aylığı alabilmek için asgari 5.000 işgünü prim ödemiş olmak gerektiğinden, yurt dışındaki bir Türkiyeli işçinin 55 yaşından itibaren ayda 5.400 Lira emeklilik aylığına bağlanabilmesi için, SSK'na toplam 20.000 DM civarında ödemede bulunması zorunludur. Avrupa'da büyük çoğunluğu esasen en ağır ve pis işlerde asgari ücretlerle çalıştırılan ve kazandıklarıyla ancak günlük geçimlerini sağlayabilen Türkiyeli işçilerin bu parayı bir araya getirerek SSK'na ödemeleri mümkün değildir.

Bu döviz ödeyebilecek kadar tasarrufta bulunmuş olanlar için de, bu kadar büyük meblağı ödedikten sonra alacakları emeklilik aylığı, yatırdıkları paranın karşılığını sağlamaktan çok uzaktır. Zira, kendisine bağlanacak 5400 lira aylıkla işçi bu yatırımın karşılığını ancak 4 yılda alabilecektir. Türk parasının sürekli değer kaybettiği göz önünde tutulursa, 20.000 DM'in karşılığıyla alınması daha da uzun sürecektir.

2. Geçmiş sürelerin değerlendirilmesinde, SSK'nın tanıdığı son tavan aylığın esas alınması da, yurt dışındaki işçiler aleyhine bir uygulamadır. Zira değerlendirmeye tabi tutulan geçmiş senelerde tavan ücret, bugünkü miktarın çok altındaydı. Örneğin, tavan ücretin 3.000 Lira olduğu senelerin primlerinin de 8.400 Lira üzerinden hesaplanması, işçinin sırtından haksız olarak daha fazla döviz sağlamaktan öte anlam taşımamaktadır.

3. En büyük adaletsizlik ise, yurt dışındaki işçinin, çalıştığı yabancı ülkelerde yıllarca emeklilik primi ödediği halde, aynı süreler için, patronun prim payı da dahil bir daha katmerli prim ödemek zorunda bırakılmasıdır.

Oysa, bu kanunu çıkartan hükümetin, herşeyden önce, Türkiye'de emekli olmak isteyen işçinin yurt dışında ödediği sigorta primlerinin ve yine işçi için ödenen patron prim paylarının Türkiye'ye transferini sağlaması, böylece işçiyi ikinci kez katmerli prim ödeme külfetiyle karşı karşıya bırakmaması gerekirdi.

Eğer bir milyona yakın işçinin emekgücünü Avrupa kapitalistlerine satan devlet, bu işçilerin emeklilik primlerinin Türkiye'ye transferini sağlayamıyor, Alman Hükümeti'nden bu çok doğal hakkı kopartmıyorsa, o zaman kendi aczinin yükünü işçinin sırtına yıkmak değil, bizzat kendisi yüklenmek zorundadır. Bu kanunla, devletin kendi yurttaşını korumaktaki aczinin yükü de, yine işçinin sırtına yıkılmıştır.

4. Ve nihayet, yurt dışındaki işçiler, "çifte emeklilik" hayaliyle aldatılmaktadır.

Kanunda, yurt dışındaki işçilerin, çalıştıkları ülkelerde ödedikleri işçi prim paylarını geri çekmemeleri halinde, 65 yaşına gelince o ülkelerde ikinci kez emeklilik hakkına sahip olacakları belirtilmektedir.

Yukarıda da belirtildiği gibi, herşeyden önce, 65 yaşına kadar yaşayıp da yurt dışında ikinci emeklilik hakkından yararlanabilecek Türkiyeli işçi

sayısı parmakla gösterilecek kadar azdır. Kaldı ki, işçi bu yaşa kadar yaşasa bile, ikinci emeklilikten yararlanacağı da kesin değildir.

Zira, Alman Sendikalar Birliği DGB'nin Yabancı İşçiler Yöneticisi Heinz Richter, bu hükmün, Türkiye ile Almanya arasındaki Sosyal Güvenlik Anlaşması'nın 26 ve 27. maddelerine aykırı olduğunu, bu maddelere göre bir başka ülkede emeklilik hakkı alan işçinin, Almanya'da ikinci kez emekli olamayacağını ileri sürmüştür.

Her ne kadar Sosyal Güvenlik Bakanı Hilmi İsgüzar, mevcut anlaşmada böyle engelleyici bir hüküm bulunmadığını iddia etmekteyse de, WDR Radyosu Hukuk Danışmanı Dr. Mesut Yıldırım, anlaşmanın Türkçe ve Almanca metinleri arasında çelişki olduğunu, Almanca metne göre çifte emekliliğin mümkün olmadığını açıklamıştır.

Kanunun ve Anlaşmanın Değiştirilmesi için mücadele edilmelidir

Özet olarak:

1. Yurt dışındaki Türkiyeli işçiler, 5400 Lira aylıkla emekli olabilmek için 20.000 DM birden ödemek zorunda bırakılmakta,

2. Geçmiş senelerin değerlendirilmesinde prime esas tavan ücreti söz konusu senelerin baremine göre değil, en son bareme göre hesaplanarak, yurt dışındaki işçiler haksız bir ayırıma tabi tutulmakta,

3. İşçilerin çalıştıkları ülkelerde ödedikleri emeklilik primleri o ülkelerin sigorta kurumlarında kalırken, aynı işçiler bir de kendi ülkelerinin sosyal sigorta kurumu tarafından döviz talanına maruz bırakılmakta,

4. Ve her zaman olduğu gibi bu kez de, yurt dışındaki işçiler, anlaşmalara aykırı düşen bir "çifte emeklilik" hayaliyle aldatılmaktadır.

Tüm bu olgular, yurt dışındaki işçilerin, Türkiye ve Avrupa sendikalarının, tüm bu haksızlıkları gidermek, özellikle de yeni çıkan kanun ile yürürlükteki sosyal güvenlik anlaşmaları değiştirtmek için bir an önce mücadeleye girmelerini zorunlu kılmaktadır. (C-M-F-DG- 18/6)

ALMANYA'DAKİ FORD FABRİKALARINDA 14 BİN TÜRKİYELİ ÇALIŞIYOR

KÖLN (ITA) - Üretim ve sürümünü 1977 yılında artıran Almanya Ford fabrikalarında çalışan işçilerin dörtte birinin Türkiyeli olduğu açıklanmıştır.

Alman otomobil sanayiinin genel gelişmesine paralel olarak, Ford Fabrikaları da üretimini 1977 yılında yüzde 8 oranında artırmışlardır. Böylece yıllık motorlu araç üretimi 878.000'e ulaşmıştır. Ford, sürümünde de yüzde 17,4 oranında artış kaydederek 10 milyar 200 milyon dolar gelir sağlamıştır.

Üretim artışı nedeniyle, Ford 1977 yılı içinde kadrosuna 3 bin 400 işçi daha almış bulunmaktadır. Böylece Ford'da çalışan toplam işçi sayısı 56.000'i bulmuştur. Bu işçilerin yüzde 25'i, yani 14 bin'i Türkiyeli işçilerdir. (M-26/5)

SOSYALİST ÜLKELERDE KADINLARIN YÜKSELİŞİ

BERLİN (ITA) - Kadınların aşağılanmadan ve eşitsizlikten kurtulabilmelerinin ancak, sosyal sistemin değişikliğiyle mümkün olabileceğini, sosyalist ülkelerde bugün kadınların ulaştığı düzey somut olarak göstermektedir.

Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu'nun organı "Femmes du Monde entier" Dergisi'nin 4/1977 sayısında, çeşitli sosyalist ülkelerde kadınların yetiştirme durumu, kamu hizmetlerinde aldıkları yetki ve sorumluluklar rakkamlarla açıklanmıştır.

Bu tabloyu aynen yayınlıyoruz:

SOVYET SOSYALİST CUMHURİYETLERİ BİRLİĞİ

Yüksek okul yada teknik okul bitirmiş uzmanların yüzde 59'u; sanayideki mühendislerin hemen hemen yarısı, ekonomistlerin yüzde 60'ı, doktor ve öğretmenlerin yüzde 70'i kadındır.

Üniversitedeki öğrencilerin yüzde 50'ini oluşturan kadınların oranı, yüksek teknik okullarda yüzde 40'ı geçmiştir. Yerel sovyetlerdeki milletvekillerinin yüzde 50'si kadındır.

Son yasama döneminde 475 kadın Yüksek Sovyet'e seçilmiştir ki, bu sayı tüm milletvekillerinin üçte birini temsil etmektedir.

BULGARİSTAN HALK CUMHURİYETİ

40 yaşından genç kadınların yüzde 48'i orta yada yüksek öğrenim sahibidir. Teknik okul ve üniversite öğrenimli uzmanların yüzde 52'si kadındır.

Sanayi işçilerinin yüzde 48'i, tarım kooperatifleri el emeğinin yüzde 47'si, kamu sağlığı görevlilerinin yüzde 70'i kadındır. Çeşitli sektörlerdeki yönetici kadroların yüzde 25'i kadınlarca doldurulmaktadır. Halk konseylerindeki sayılabların yüzde 37'si ve halk temsilcilerinin de yüzde 20'si kadındır.

MACARİSTAN HALK CUMHURİYETİ

Kadınların yüzde 44'ü meslek sahibidir. Çalışma çağındaki kadınlarda bu oran yüzde 75'tir.

Yüzde okullardaki öğrencilerin yüzde 49'unu kızlar teşkil etmektedir. Parlamentodaki 352 milletvekilinin 101'i kadındır.

Tarımda sorumlu mevkilerin çoğunluğu kadınların elindedir.

VIETNAM SOSYALİST CUMHURİYETİ

Tarımda çalışanların yüzde 60'ı, hafif sanayidekilerin yüzde 65'i kadındır. Bu oran el sanatlarında yüzde 60, ulusallaştırılmış ticarete yüzde 60,7 ve kamu sağlık hizmetlerinde yüzde 77'dir.

Büyük okullardaki profesörlerin yüzde 18,6'ı, orta öğretimdeki öğretmenlerin yüzde 23,4'ü ve ilköğretimdekilerin yüzde 54'ü kadındır.

İlk ve orta okullarla meslek okullarındaki öğrencilerin yüzde 50'sini genç kızlar teşkil etmekte olup, bu oran öğrencilerin tümünde yüzde 38'dir.

DEMOKRATİK ALMAN CUMHURİYETİ

Kadınlar, halk temsilcilerinin yüzde 30'unu oluşturmaktadır. Belediye başkanlıklarının beşte biri, yargıçların üçte biri, okul müdürlerinin dörtte biri kadındır.

Çalışma çağındaki kadınların yüzde 84'ü ya meslek sahibidir yada mesleki eğitim görmektedir. Çalışan kadınların yüzde 65'i ya uzman işçi diploması sahibidir yada kalifiye işçidir.

Genel ve politeknik eğitim okullarının 9 ve 10. sınıf öğrencilerinin yüzde 52'si, teknik okul öğrencilerinin yüzde 65,4'ü, yüksek okul öğrencilerinin yüzde 48,2'si genç kızlar ve kadınlardır.

Yönetici kadrolardaki kadınların oranı, sosyalist ekonomide yüzde 30'a, sanayide yüzde 17,3'e, maddi üretimin diğer sektörlerinde de yüzde 49'a varmıştır.

KORE DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ

Devlet organizmalarındaki milletvekillerinin yüzde 33'ü kadındır. Kadınların ekonomik sektörde çalışma oranı yüzde 40'tır. Ulusal ekonomideki uzmanların yüzde 24'ü kadındır.

KÜBA

El emekçilerinin yüzde 28'i kadındır. Parlamentodaki milletvekillerinin yüzde 22,4'ünü de kadınlar teşkil etmektedir. Kamu sağlığı hizmetlerinde memurların yüzde 60'ı, sorumlu yöneticilerin yüzde 33'ü kadındır. Tıp fakültelerindeki öğrencilerin ise yarısı kadındır.

MOGOLİSTAN HALK CUMHURİYETİ

El emekçilerinin yüzde 44,5'ini kadınlar oluşturmakta, bu oran sanayide yüzde 37'yi bulmaktadır. Yüksek okul öğrencilerinin yüzde 55,9'u, teknik o-

kullardaki öğrencilerin yüzde 61,5'i ve meslek okulu öğrencilerinin yüzde 45,8'i kadınlardır.

ROMANYA SOSYALİST CUMHURİYETİ

Sanayi el emekçilerinin yüzde 37'si, tarımdakilerin yüzde 59'u, eğitim, kültür hizmetlerinde ve artistik kurumlardaki görevlilerin yüzde 64'ü, bilim emekçilerinin yüzde 42'si, kamu sağlığı ve sosyal kurumlar emekçilerinin yüzde 72'si kadındır.

Halk konseylerindeki milletvekilleri arasında kadın oranı yüzde 30'dur. Teknik okul öğrencileri arasında kadın oranı yüzde 22,9, ticaret okullarında ise yüzde 55,5'dir.

ECİCNYA HALK CUMHURİYETİ

Halk konseyi milletvekillerinin yüzde 25'i kadındır. Sosyalist ekonomi el emekçilerinin yüzde 43'ü, kamu sağlığı personelinin yüzde 78'i ve kültür ve sanat alanında çalışanların yüzde 71'i kadındır. Çalışan kadınların yaklaşık yüzde 55'i teknik yada yüksek okul diploması sahibidir. Yüksek okul öğrencilerinin ise yarısı genç kızlardır.

CEKOSLOVAKYA SOSYALİST CUMHURİYETİ

Orta öğretmen okullarına devam edenlerin yüzde 63'ü, teknik okul öğrencilerinin yüzde 50'si ve üniversite öğrencilerinin yüzde 40'ı genç kızlardan oluşmaktadır. Kadınlar, yerel halk temsilciliklerinin yaklaşık yüzde 30'unu teşkil etmektedir. Sendika ve gençlik hareketleri görevlileri arasında yüzde 50 oranında kadın ve genç kız bulunmaktadır. (FME-DG-12/6)

PEKİN YÖNETİCİLERİNİN NATO İLE TEHLİKELİ FLÖRTLERİ

BRÜKSEL (ITA) - Başbakan Ecevit'in, Amerikan ambargosu kalksa da kalkmasa da Türkiye'nin NATO'ya bağlılığının devam edeceğini ısrarla vurguladığı Brüksel ve Washington seyahatinden sonra, Çin Halk Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı Huang Hua'nın Türkiye'ye yaptığı ziyaret sırasında Çin-Türkiye ilişkilerinin geliştirileceği yolunda yapılan iki taraflı beyanlar, Çin'in NATO'cu siyasetinin bir daha gözden geçirilmesini zorunlu kılmaktadır.

Çin Dışişleri Bakanı Hua'nın "NATO'cu" seferi, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda silahsızlanma üzerine yapılan görüşmelerle başlamıştır. Tüm barışsever ülkelerin temsilcileri bu toplantıda silahsızlanmanın sağlanması için büyük gayret sarfederken, Huang Hua, Sovyetler Birliği'ne karşı silahlanma çağrılarında bulunmuştur.

New York'u terkeder etmez de, Çin Dışişleri Bakanı, derhal Zaire'ye giderek, halk düşmanı Mobutu rejimine karşı, Amerikan ve NATO güçlerinin yanısıra dayanışma ifade etmiş ve yardım vaadinde bulunmuştur.

NATO'cu generallerin, Çin yöneticilerini tabii müttefik olarak gören beyanları hatırdadır. NATO Birleşik Kuvvetleri Başkomutanı General Haig, Çin'i "Atlantik Bloku'nun 16. üyesi" olarak nitelmiştir.

Britanya Silahlı Kuvvetleri Genel Kurmay Başkanı Mareşal N. Cameron ise, Çin Zırhlı Birlikler Komutanı'nın kendi şerefine verdiği bir yemekte, "başkenti Moskova olan ortak düşmanımız kapılarımıza dayandığı için, ülkelerimiz arasındaki yakınlık günden güne artmaktadır," demiştir. Çin Başbakanı Hua Kuo-feng ise, İngiliz mareşaline hitaben yaptığı konuşmada, "aramızda bir çok ortak noktalar var. Batı Avrupa'nın birlik olmasını umuyoruz. Bir yumruğun yapabileceğini tek parmak asla yapamaz," diyerek, kapitalist Avrupa ülkelerinin Sovyetler Birliği'ne karşı kanlaşmasını teşvik etmiştir.

Pekin'i ziyareti sırasında şerefine verilen veda yemeğinde de, ABD Başkanlık Baş Danışmanı Brzezinski, ABD ile Çin arasından, ayrılık noktalarından çok daha fazla ortak noktalar bulunduğunu vurgulamıştır.

Bugün Çin ile ABD'nin ilişkilerinde egemen olan anlayış, "düşmanın düşmanı, benim dostumdur," anlayışıdır. Bu anlayış içinde, Pekin yönetimi, ./.

Batı'nın asker-sanayici kompleksiyle, silah harcamalarını artırma pazarlığı içerisinde. Batı'nın askeri konsorjyumlarının kapıları, Çin temsilcilerine ardına kadar açılmıştır. 1 Haziran'dan itibaren yürürlüğe giren Çin ile Ortak Pazar arasındaki anlaşma, kapitalist ülkelerden Çin'in her türlü silah ve askeri gereci ithal edebilmesine ve yine Çin'de üretmek üzere silah patentleri satın alınabilmesine olanak vermektedir.

Washington'da 30-31 Mayıs günleri yapılan ve Başbakan Bülent Ecevit'in de katılmış olduğu NATO zirve toplantısında Çin'e modern silahlar sevkedilmesi konusu görüşülmüştür.

Böylece kapitalist ülkeler, kendi elleriyle Uzak Doğu'da bir barut fıçısı yaratmaktadırlar. Çin yöneticilerinin amacı, öncelikle 1 No.11 düşman saydıkları Sovyetler Birliği'nin hesabını görmek üzere NATO ile Varşova Paktı arasında bir savaşı kışkırtmaktır. Böyle bir savaş çıkarsa, Çin silahlı kuvvetleri de, Sovyetler Birliği'ni doğu cephesinden vurmaya kalkışacaktır.

Ondan sonraki hedef ise, kapitalist ülkelerin oluşturduğu "ikinci dünya"nın, ardından da Çin'in kendi kendisini lideri ilan ettiği "üçüncü Dünya"nın icabına bakmak, böylece geleneksel Büyük Han imparatorluğunu kurmaktır.

Çin yöneticilerinin uzun vadeli sovenist hesaplarıyla, kapitalist ülkelerin kısa vadeli kısır çıkar hesapları şu anda çakışmaktadır. Bu aşamada Çin dış siyasetine arka çıkmak, destek olmak, demokrasi, sosyalizm ve barış davasına ihanet etmekten başka bir anlam taşımamaktadır.

Türkiye'nin dış siyasetini yönlendirenler, bu gerçeği göz önünde tutmak zorundadırlar. (IHT-APN-DG-13/6)

İTALYAN KOMÜNİST PARTİSİ'NİN DEĞERLENDİRMESİ

ROMA (İTA) - Son kısmi seçimlerdeki görece gerilemesi üzerine İtalyan Komünist Partisi Genel Sekreteri Enrico Berlinguer, son iki yıllık gelişim konusunda bir durum değerlendirmesi yapmıştır.

Parti'nin il ve bölge sekreterleri toplantısında konuşan Berlinguer, Hristiyan Demokratların bu seçimlerde ilerlemesinde, Aldo Moro Olayı'nın ve bu olay karşısında hükümetin kararlı tavır takınmasının büyük rol oynadığını, bu koşullarda karşı siyasal partilerin de Hristiyan Demokratlar'la herhangi bir polemige girmemelerinin de bu başarıya katkıda bulunduğunu belirtmiştir.

Parti'nin gerilemesi konusuna gelince, Berlinguer, komünistlerin son iki ay içinde çok açık yürekli ve hatta belli ölçüde safça davrandıklarını, oysa diğer partilerin aynı açık yürekliliği ve sadakati göstermediklerini söylemiştir. Genel Sekreter'e göre, "kızıl" teröristlerin komünistlerle aynı ideolojik köke sahip oldukları yolundaki iddialara karşı dahi cevap vermekte yetersiz kalmış, bu teröristlerin "İtalyan siyasal yaşamındaki krize otoriter ve gerici bir çözüm getirmek" için çalıştıkları gerektiğince vurgulanamamıştır.

Yine Berlinguer'e göre, 20 Haziran 1976 seçimlerinden sonra şiddetlenen antikomünizm bir yandan, İKP'nin bir "sosyal-demokrat" parti haline dönüştüğü yolundaki "sol" suçlamalar öte yandan, kararsız seçmenlerin son kısmi seçimlerde İKP'ye oy vermelerini bir ölçüde engellemiştir; bunda partinin ne iktidar ne de muhalefet olabilmesi; hayli rol oynamıştır.

Yerel yönetimlerde komünistlerin etkin çoğunluklar sağlamak için ittifak uygulanmalarına ağırlık vermeleri de, partinin özerk inisiyatif kullanma olanağını sınırlamıştır. Parti yöneticileri de, diğer partilerle ittifak ilişkileri sorunlarına fazla boğuldukları için kitlelerle ve seçmenlerle yeteri kadar sıkı bağlar sürdürememişler, kitle çalışmasını, kültürel ve ideolojik mücadeleyi ihmal etmişlerdir.

Berlinguer'e göre, İtalyan Komünist Partisi, son derece demokratik bir parti olduğu imajını yaratmayı başarmıştır. Ama bu yeterli değildir, aynı zamanda toplumu köklü dönüşüme uğratabilecek bir parti olduğunu da göstermek, getireceği yeni değerleri ve kuracağı toplumun taslağını da kamuoyuna anlatmak ve benimsettirmek durumundadır.

YUNANISTAN KOMÜNİST PARTİSİ'NİN YENİ STRATEJİSİ

ATINA (İTA) - Yeraltından çıkışından bu yana Yunanistan Komünist Partisi ilk yasal kongresini Atina'da 656 delegenin katılımıyla yapmıştır. Kongre 46 kardeş partinin temsilcileri tarafından da izlenmiştir.

Kongre dolayısıyla YKP'nin varlığı ve etkinliği, afişlerle, gösterilerle, yayınlarla bütün Yunanistan'da hissettirilmiştir. Kongre süresince, partinin günlük gazetesi Rizospastis'in satışı, Atina-Pire bölgesinde birinci sıraya yükselmiştir.

Son seçimlerde oyların yüzde 9,36'ını elde etmeyi başaran YKP, bu kongrede kitle desteğini daha da artırmak üzere yeni bir strateji üzerinde çalışmalarda bulunmuş ve "halk demokrasisi" kurmayı yakın hedef ilan etmiştir. Bu yeni stratejiye göre YKP'nin bundan böyle diğer sol partilerle daha yakın bir güçbirliği kurması beklenmektedir. Güçbirliği kurulacak partilerin başında, sosyalist Pasok ve, ismini değiştirmeyi kabul ettiği takdirde, Yunanistan "İç" Komünist Partisi gelmektedir.

Önümüzdeki Ekim ayında yapılacak olan belediye seçimlerinde alacağı sonuçlar, YKP'nin yeni stratejisinin başarı derecesinin ilk göstergesi olacaktır.

(LB-DG-24/5)

URUGUAY'DA HER 20 KİŞİDEN BİRİ HAPİSTEN GEÇTİ

LA HAYE (İTA) - Bir süre önce ülkesini terketmek zorunda kalan ve halen İspanya'da yaşayan Uruguay sosyalist liderlerinden José Enrique Diaz, La Haye'de yaptığı basın toplantısında, "Latin Amerika'daki en baskıcı askeri diktatörlük" hakkında sayısal açıklamalarda bulunmuştur.

Bilindiği gibi, beş yıl önce, 27 Haziran 1973'te Uruguay'da parlamento lagvedilerek askeri diktatörlük kurulmuş bulunuyordu. Diaz'ın açıklamasına göre 1968 senesinden beri en azından 100.000 Uruguay'lı çeşitli siyasal nedenlerle göz altına alınmış ve hapishaneyi tanımıştır. Uruguay'ın toplam nüfusu 2 milyon olduğuna göre, yirmi Uruguay'lıdan biri mutlaka hapishaneden geçmiş olmaktadır. Ayrıca Uruguay'da 100.000 kadar anti-faşist kişinin de işkenceden geçtiğini açıklayan Diaz, işkence görenlerden 50'nin işkencecilerin ellerinde canverdiklerini de belirtmiştir.

(DR-DG-16/6)

İRAK'TA 21 KOMÜNİST İDAM EDİLDİ

BRÜKSEL (İTA) - Irak Devrimi Komuta Konseyi üyesi Naim Haddad, Reuter Ajansı'na verdiği bir demeçte, geçen ay Irak'ta 21 komünistin idam edildiğini doğrulamış, fakat bu yüzden Bağdad ile Moskova arasında ilişkilerin kesildiği iddiasını yalanlamıştır.

Haddad'ın iddiasına göre, idam edilenlerin hepsi ordu mensubu olup, ordu içerisinde gizli komünist hücreler kurmak ölüme mahkum edilmişlerdir.

Küveyt gazetesi Al Anbaa'ya göre ise, Irak'ta geçen ay binlerce komünist tutuklanmıştır. Bu anti-komünist terör, ülkenin kuzeyinde yeni bir Kürt silahlı hareketinin başladığı zamana rastlamaktadır.

Öte yandan, Mısır'da işbirlikçi Enver Sedat rejiminin komünistlere ve ilerici güçlere karşı uyguladığı terör giderek şiddetlenmektedir.

Sedat'ın kontrolü altındaki gazete, radyo ve televizyonlarda, tüm komünistler ve solcular, "Mısır'daki kızıl beşinci kol", "Moskova'nın ajanları", "Kremlin'in casusları" olarak suçlanmaktadır.

Mayıs ayında Sedat'ın "ulusal birlik ve sosyal barışı korumak için altı ilke"yi onaylatma referandumundan sonra, tüm komünist ve solcuları kamu hizmetlerinden uzaklaştırmak üzere yoğun kampanya açılmıştır. (IB-DG-DN/9-6)

ALMAN HÜKÜMETİ, TÜRK GAZETECİSİ DOĞAN ÖZGÜDEN
HAKKINDAKİ "ALMANYA'YA GİRİŞ YASAĞI"NI KALDIRDI

BRÜKSEL (İTA) - Uluslararası demokratik örgütlerin müdahaleleri sonucunda, Federal Almanya Hükümeti, Türk gazetecisi Doğan Özgüden hakkında beş aydan beri uygulamakta olduğu "Almanya'ya giriş yasağı" kararını kaldırmıştır. Alman İçişleri Bakanlığı'ndan Uluslararası Gazeteciler Federasyonu (FIJ)'e gönderilen 23 Mayıs 1978 tarihli yazıda, söz konusu yasağın kaldırıldığı resmen bildirilmiştir.

Bilindiği gibi, Info-Türk Ajansı yönetmeni Doğan Özgüden, eşi gazeteci İnci Tuğsavul Özgüden ile birlikte mesleki çalışmalar için Almanya'ya geçerken 31 Aralık 1977 günü Aachen sınır istasyonunda Alman sınır polisleri tarafından trenden indirilmiş, dört saat göz altında tutulduktan sonra pasaportuna "sınırdışı" damgası vurularak Belçika'ya gönderilmişti.

Olay üzerine başta FIJ olmak üzere, Demokratik Hukukçular Örgütü, İnsan Hakları Birliği, Belçika Gazeteciler Cemiyeti, Amnesty International Alman Hükümeti nezdinde protestolarda bulunmuşlardı. Ayrıca, Doğan Özgüden, bir Alman avukat aracılığıyla yasaklama kararı alan Alman makamları aleyhine dava açmıştı.

Alman Hükümeti, bu müdahaleler karşısında kararını iptal etmek zorunda kalmışsa da, Doğan Özgüden'e beş aydan beri Almanya'ya giriş yasağı uygulanmasının gerekçesini hâlâ açıklamamıştır.

Bununla beraber, yasak kararını alan ve daha sonra kaldıran Alman İçişleri Bakanı Werner Meihofer'in, uğradığı eleştiriler sonucunda bu görevden istifa etmek zorunda kalması üzerine basına yansıyan açıklamalar, yasak kararının gerekçesi hakkında ipucu verir mahiyettedir. Bu açıklamalardan anlaşıldığına göre, Alman Ulusal Güvenlik makamları, Alman sınır polislerine içinde "aşırı sol" olarak nitelendirdikleri 206 örgüt ve 287 yayının ismi bulunan bir liste vermişler, bu örgüt ve yayınlara mensup olanların Almanya'ya giriş ve çıkışlarına müdahale edilmesini istemişlerdir. Daha birçok keyfi uygulama gibi bu gizli tertibin de ortaya çıkması üzerine bakan istifa etmek zorunda kalmıştır.

MC döneminde Türk Hükümeti'nin etkisiyle çeşitli Avrupa ülkelerinde keyfi baskılarla karşı karşıya bırakılmış bulunan Özgüden hakkında Almanya'nın "sınırdışı etme" kararı, tam ikinci MC Hükümeti'nin parlamentoda düşürüldüğü gün uygulanmış bulunuyordu. (FIJ-WS-DG-29/5)

OKURLARIMIZIN BÜYÜK KISMININ
TATİLDE OLMALARI NEDENİYLE
INFO-TÜRK BÜLTENİ TEMMUZ'DA
YAYINLANMAYACAKTIR. AGUSTOS
AYINDAN İTİBAREN, BÜLTEN'İN
ÜÇ DİLDE YAYINI SÜRDÜRÜLECEKTİR

INFO-TÜRK AJANSI BÜLTENLERİNE ABONE OLUNUZ

Türkçe, İngilizce ve Fransızca her dildeki
bültenler için ayrı ayrı bir yıllık abone:

BELÇİKA: 100 FB - BELÇİKA DIŞI: 200 FB'tir.

Havale: COODIFF s.c. - CGER 001-0414791-95 - Bruxelles - BELÇİKA
(Havale kagıdında Info-Türk Bülteni için olduğu belirtilmelidir)